

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/260/2018
Identifikačné číslo spisu:	7116220531
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7116220531.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti C.: T. narodeného M. a O. narodeného M., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom, detí rodičov K. C., bývajúcej v A., zastúpenej advokátkou JUDr. Kristínou Piovarčiovou ml., so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20 a W. C., bývajúceho v H., zastúpeného advokátom JUDr. Ľubošom Bajuzíkom so sídlom v Humennom, Námestie slobody č. 2, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I, v konaní o nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21P/134/2016, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. novembra 2017 sp. zn. 8CoP/291/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 20. novembra 2017 sp. zn. 8CoP/291/2017 potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zo 4. apríla 2017 č. k. 21P/134/2016-553, ktorým nariadil otcovi, aby vrátil maloleté deti Vajdové do krajiny ich obvyklého pobytu, J., v lehote 30 dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia s tým, že v prípade ak ich otec maloletých do Írska v určenej lehote nevráti, matka je oprávnená maloleté deti prevziať na území SR za účelom ich vrátenia do miesta ich obvyklého pobytu v J..

2. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal otec maloletých dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 431 a § 432 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Dovolací dôvod podľa § 431 CSP konkretizoval vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP (t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Otec ďalej namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom prípustnosť dovolania odôvodňoval § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Rozhodnutie odvolacieho súdu navrhol preto zrušiť. Zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

3. K dovolaniu otca podala vyjadrenie iba matka maloletých detí, ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že dovolanie nespĺňa podmienky prípustnosti podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku (zákona č. 161/2015 Z.z. - ďalej len „CMP“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“). Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie otca ako neprípustné odmietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP), účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpeným advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, sa zaoberal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie otca je potrebné odmietnuť.

6. Konanie o návrat maloletých do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania je s účinnosťou od 1. júla 2016 upravené Civilným mimosporovým poriadkom (§ 123 až § 134 CMP). Cieľom tejto právnej úpravy je dosiahnuť rýchly návrat detí do jurisdikcie zahraničného súdu, z ktorej deti boli neoprávnené premiestnené, teda zosúladiť právnu úpravu s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky. CMP obsahuje osobitnú úpravu (aj dovolania a podmienok jeho prípustnosti), ktorá sa vzťahuje na veci v pôsobnosti tohto procesného predpisu (§ 76 a § 77). Prípustnosť dovolania podaného otcom maloletých treba preto posudzovať podľa Civilného mimosporového poriadku v spojení s Civilným sporovým poriadkom, ktorý obsahuje všeobecnú úpravu dovolania, podmienok jeho prípustnosti a dovolacieho konania

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP platí, že na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa § 76 CMP dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.

10. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 76 systematicky začlenenom v treťom diele s názvom „Niektoré ustanovenia o dovolaní“, tretej hlavy („Opravné prostriedky“) prvej časti („Všeobecná časť“) modifikuje spôsobilý predmet dovolania ako jednu z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylučuje prípustnosť dovolania aj proti uzneseniu v konaní o návrat maloletých do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. Prípustnosť dovolania v tomto prípade nemôže založiť ani existencia procesnej vady uvedenej v § 420 CSP (pozri R 20/2017).

11. V danom prípade otec napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo nariadené otcovi, aby vrátil maloleté deti C. do krajiny ich obvyklého pobytu, J., v lehote 30 dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia s tým, že v prípade ak ich do J. v určenej lehote nevráti, matka je oprávnená maloleté deti prevziať na území SR za účelom ich vrátenia do miesta ich obvyklého pobytu v J.. Podľa názoru dovolacieho súdu povaha tohto konania, ktorého účelom je čo najrýchlejšie rozhodnúť vo veci zohľadňujúc a uprednostňujúc najmä najlepší záujem detí, musí byť z uvedeného dôvodu považovaná za integrálnu časť konania o návrat ako celku. Ide tak nepochybne o prípad, kedy Civilný mimosporový poriadok podanie dovolania proti uzneseniu vydanom v tomto konaní vylučuje. Dovolanie podané otcom proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu je bez ďalšieho neprípustné (obdobné závery konštatoval najvyšší súd už v rozhodnutiach sp. zn. 6 Cdo 2/2017, sp. zn. 6 Cdo 180/2017 a sp. zn. 6 Cdo 62/2018).

12. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie otca podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 453 ods. 1 CSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.